

gives et særligt reguleringsfradrag, hvis de i 1967 betalte, forfaldne skatter — herunder formueskatten — overstiger de skatter, der efter de ny regler beregnes af indtægten og formuen i 1967. Fradraget udgør forskellen mellem de to beløb. Af praktiske grunde skal der dog ikke reguleres, hvis forskellen er under 100 kr.

Reguleringsfradraget skal gives ved selve skatteberegningen på samme måde som f. eks. hustrufradraget. Det skal også have virkning for beregningen af de kommunale skatter.

Ved lovforslagets 1. behandling i folketinget var det især de foreslåede overgangsregler, der interesserede ordførerne. *Egon Jensen* (S) anbefalede lovforslaget, der efter hans opfattelse løste overgangsproblemerne på den mest rimelige måde. *Henry Christensen* (V) mente, at overgangsvanskelighederne var blevet forøget ved, at man ville afskaffe skattefradragets reglen, før kildeskatten trådte i kraft. De foreslåede overgangsregler måtte nærmere belyses i et folketingsudvalg, før han turde udtale sig om deres rimelighed, og han håbede, at man i udvalget måtte høre om de andre overgangsordninger, som man havde overvejet i finansministeriet. *Havnstrup Clemmensen* (KF) ønskede lovforslaget gennemført så hurtigt som muligt, og han var rede til i folketingets sommerferie at arbejde med det i et udvalg. Lovforslaget var imidlertid ikke færdigbearbejdet af forslagsstilleren. Det var således en fejl, at det ikke tog hensyn til den skat, der betales i 1. halvår af 1968. Han fandt det meget hensynsløst, at lovforslaget var fremsat så sent, og at borgerne ikke før til efteråret ville komme til at kende de nye skalaer. *Ømann* (SF) fandt det umuligt at skabe millimeterretfærdighed i overgangsspørgsmålet. Han ønskede imidlertid drøftet i udvalget, om det var muligt gennem en merbeskatning at regulere over for de personer, der i december 1966 havde gjort ekstraordinær brug af forudbetalingsretten, og der var også spørgsmålet om merindkomstfradragets betydning. *Erik Hansen* (RV) kunne tilslutte sig den foreslåede ophævelse af skattefradragets reglen. Derimod syntes han ikke, at overgangsreglerne var tilstrækkeligt udbyggede. Der var ikke taget hensyn til den fordel, som skatteydere med ekstraordinært store forudbetalinger havde opnået. Lovforslaget måtte have en grundig udvalgsbehandling. *Niels Westerby* (LC) var ikke overbevist om, at lovforslaget gav den helt rigtige løsning, men det var én mulighed af mange og måtte overvejes som sådan.

Efter 1. behandling henvises lovforslaget til behandling i et udvalg, der ikke nåede at tilendebringe sit arbejde.

---